

Presentació

Reptes de la Bioètica

Són molts els reptes que es presenten avui en el camp de la biologia i la medicina amb fortes implicacions morals. Què podem dir de la producció de persones humanes “a la carta”? Què hem de fer amb els éssers humans microscòpics congelats durant anys indefinits? Respon a la dignitat humana l'adopció prenatal? Quins problemes morals i jurídics comporta la manipulació genètica? Què en podem dir, del testament vital, de la sedació terminal, de l'atenció a malalts en situació de malaltia terminal, de la comunicació entre el metge i el pacient? L'embrió humà és o no una persona i gaudeix d'una dignitat pròpia?

Aquestes i d'altres qüestions foren tractades en les XXXIX Jornades de Qüestions Pastorals organitzades pel Centre Sacerdotal Montalegre que tingueren lloc a Castelldeu, Premià de Mar, els dies 26 i 27 de gener d'enguany sota el títol “Reptes de la Bioètica a l'acció pastoral”. En aquest número de *Temes d'avui* acollim en exclusiva tres intervencions destacades d'aquestes Jornades, que es proposaren fer llum davant els reptes que suscita la bioètica i orientar, així, l'acció pastoral.

Comença amb una intervenció de Mons. Francesc Xavier Ciuraneta, bisbe de Lleida i responsable del Secretariat Interdiocesà de Pastoral de la Salut de la Conferència Episcopal Tarraconense, on reflexiona sobre el valor de les limitacions personals en una societat que tendeix a no tenir-les presents.

El prof. Miquel Àngel Serra, degà de la Facultat de Ciències de la Salut de la Universitat Internacional de Catalunya, ens explica com des de la biologia hom troba elements determinants per mostrar la constitució humana des de l'inici de la concepció, la qual cosa ens permet de respondre afirmativament a la qüestió plantejada. A partir de la fecundació, l'ésser que s'esdevé és una novetat biològica, distinta dels seus progenitors, que posseeix les característiques d'unitat, coordinació, continuïtat, gradualitat i autonomia, que atorguen a l'individu una biografia pròpia dins una història personal.

El doctor Justo Aznar, cap del departament de Biopatologia Clínica de l'Hospital Universitari La Fe, de València, tracta de la clonació, les cèl·lules mare i la medicina restauradora. Hom s'adona, d'una banda, de la bellesa de l'obra creadora de Déu pel que fa a la gènesi de la vida humana i d'altra, de les grans possibilitats que aquest nou tipus de medicina ofereix al futur de la humanitat, i de l'altra, però, que no tot són flors i violes, a causa del debat ètic que originen. Tanmateix en el seu article afirma que «les cèl·lules mare adultes són molt més adequades per a la investigació que no pas les embrionàries».

Aquestes col·laboracions recullen intervencions orals d'especialistes relatives a matèries d'una gran complexitat de matisos, i sobre alguns aspectes dels quals no s'ha donat encara un pronunciament definitiu de les instàncies magisterials corresponents, i els problemes legals es troben lluny de ser resolts. En algun punt, a més, les diferències de criteri en detalls científics, es posen de manifest en alguns dels articles. Per això assenyalem que dintre d'una actitud de clara fidelitat als principis segurs d'una ètica d'inspiració cristiana, els autors defensen opinions personals.

A partir de la fecundació, l'ésser que s'esdevé és una novetat biològica, distinta dels seus progenitors, que posseeix les característiques d'unitat, coordinació, continuïtat, gradualitat i autonomia, que atorguen a l'individu una biografia pròpia.